

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Philosophiæ mundanæ quanta sit futilitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](#)

potius utilia discere, quam friuola: opera pretium nobis facturi vici sumus, si aliquot adferamus rationes, quibus liquidè declaretur, quid inter sit inter steriem ac infrugiferam Philosophorum & sapientum mundi huius scientiarum, & sobriam ac longè saluberrimam proborum Christianorum sapientiam, quam nos mysticam Theologiam appellamus. Erunt autem rationes duodecim: Quarum prima haec.

Theologia mystica quæsit.

D. Diony-
sius Arco-
pagta.

S. Augustin.

A&t. 9.
z. Cor. 11.

Iob. 5.
1. Cor. 8.

Iob. 11.

Christianorum Philosophia, (vel vera contemplatio & mystica Theologia) inter omnes scientias facile primas sibi vendicat: quandoquidem in summo & super omnia radiantisimo vertice addiscitur, puta in æterni contemplatione Verbi, quod est præcipius vertex & fons ac origo diuinarum scripturarum & scientiarum omnium. Vnde est apud D. Dionysium. *Dirige nos, inquit, ad summum verticem mysticorum eloquiorum.* Contra verò humana sapientia discitur in infimo huius nostræ terrena habitationis carcere, qui est vallis miseræ tenebrosa. Sapientia Christiana & vera contemplatio in apice voluntatis (tanquam in spirituali fastigio & monte animæ rationalis) perdiscitur. Atqui sapientia humana in valle phantasie, densis phantasmatum nebulis obsita contrahitur, *Vide Augustinum Lib. IX. de S. Trinitate, Capite VI.* vt is qui in móte est, subitus videt aërem nebulosum, supra verò aerem purum ac synceram.

Philosophiae mundanae quanta sit futilitas.

Sapientia contemplationis Diuinæ, omnium scientiarum est compendiosissima, quippe que unico ac simplici & discitur & docetur verbo. Vnde D. Dionysius vocat mysteria Theologia simplicia. Et D. Apostolus Paulus paucis verbis intra triduum (imò longè minori spacio) eam est sapientiam affecturus. At mundana sapientia & Philosophica longè lateq; diffunditur, & innumeris vix potest addisci verbis, persuasiōnibus, exhortationibus, affirmationibus, negationibus, concertationibus & disputationibus.

Quamobrem rectè dici possit mundi sapientibus, ex personâ veri contemplatoris, id quod habetur apud Diuum Iob: *Verbo omnes amici mei: Ad Deum filii ecclius meus.* Iactant enim se, & suam ostentant scientiam buccis crepitantes mundi sapientes: at qui verè sapiens est lacrymis à Deo petit lumen sapientiæ.

Itaque mundi sapientia inflat & dispergit animatum, Christiana sapientia compungit & colligit.

Theosophia quam sit occulta, sed facilis.

Christiana sapientia, (quæ est eadem cum Theologia mystica,) certa est & absoluta. Non enim per parabolas, figuræ, ænigmata, symbola, & id genus alia addiscitur: sed dilucidè ac perspicuè, ita ut est reuera. Hanc sapientiam ex Christi pectore affatim hausit præ cæteris charior ille discipulus, quam postea eructans, *In principio, inquit, erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.*

Sed